

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

11. Ius hominis in bestias & dominium, post peccatum, ita quidem mansisse, vt tamen non manserit eadem securitas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

pressit, cum diceret: *Inimicitias ponam inter te, & mulierem; & seminum tuum, & semen illius: ipsa conteret caput tuum, & tu insidiaberis calcaneo eius.* Quæ non dicuntur, quasi, ante peccatum, serpens virus non habuisset homini inimicum, cui id naturale erat; sicut & super pectus reptare, & terram comedere: sed quia hæc ante maledictionem, non faciebant serpentem homini abominabilem. Si quidem, ex speciali DEI providentia, in statu innocentia, virulenta homini nocere non potuerunt. Quod cum sciret Eva, serpentem non est auersata, sed cum eo familiariter conuersata. Post inobedientiam, & quæ ex ea profluxit, maledictionem, coepit serpens posse hominem veneno inficere; eaque de causa coepit ei esse execrabilis, de malignitate & pernicie; contemptibilis de vilitate, vt, qui humi reptaret, & terra vesceretur: quæ vi illius maledictionis, apud homines, probro esse coeperunt; prius ei, ex natura, sine nota, conueniebant.

Hæc cum ita sint, fuerintque, ante Adami lapsum, rectè tamen, etiam post eius peccatum, homo, quantumuis nonnullas bestias metuens, & exofas habens, dicitur esse dominus bestiarum. Neque dum enim jus, & amplissimam in eas potestatem amisit, tamen si amiserit securitatem. Ius enim hoc illi, ob naturæ rationalis excellentiam, & imaginem DEI, est naturaliter datum. Quia igitur peccatum naturam non destruit, consequens est, hominem bona naturalia, ob peccatum non amisisse. Atque hæc potestas de nouo homini à Deo fuit confirmata illis verbis: *Terror vester, & tremor sit super cuncta animalia terra &c. Omnes pisces maris manui vestrae traditi sunt; & omne, quod mouetur & viuit, erit vobis in cibum, quasi olera virentia tradidi vobis omnia.* Hinc licitum est, venari, aucupari, piscari, capere, occidere animantes, carnibus earum in cibum, pellibus in amictum, dentibus & cornibus in instrumentum vt. Queri justè non possemus, si omni hoc dominio, per peccatum, excidissemus. Nunc adeò dominium istud nobis est relictum, vt S. Iacobus dicat: *Omnia natura bestiarum, volucrum, & serpentium, & ceterorum domantur, & domita sunt à natura humana.* Quod antè, quàm ostendamus, verissimum esse, fatendum est, discrimen inter perfectum illud dominium, quo gaudebat in statu innocentia Adamus; & quod, post admissum à primo parente delictum, in ho-

Gen. 3. 14.

XI.

Gen. 9. 2.

Iacob. 3. 7.

Y

in ho-

in hominibus remansit, quo ad usum, valde imminutum ac limitatum. Siquidem Adam in priore illo statu, non solum circumspicius cauere potuit, intellectu nondum obscurato, & peculiari protectione diuina munitus; sed etiam ex parte animalium longè plenior potestatis usum atque executionem, & obedientiam: vel quia, ut nonnulli arbitrantur, Angelico ministerio protifum fuit, ut bruta animalia, sua prae natura, imperio voluntatis humane, ad amissum, obtemperarent: vel quoniam tunc homo multò exactius nouerat proprietates, naturalis que animalium inclinationes; quas qui nouit, facilius utique domat, subicit, flectitque, & sibi obsequentia reddit; ut experientia vel hodie demonstrat. Sunt enim variae artes industriaeque, quibus animalia curantur; quarum qui plures caller, plures bestias mansuefacit. Hos animalium effectus, atque inclinationes, haud iam posteri Adæ, perspectas habent, ut ipse: neque nunc Angeli bestias, ut prius, solent ad nutum facere obsequentes. Ut hoc fieret, homini causam dedit, & exemplum. Si voluisset sibi parere bestias, Deo debuisset ipse obedire. Rebellionem sibi peperit rebellando. Hoc iudicium Domino, cum habitatoribus terra. Præuaricati sunt. Propter hoc lugebit terra, & infirmabitur omnis, qui habitat in ea, in bestia agri, & in volucre caeli.

Amos. 4. 1.

C A P V T XIV.

Quantum homini, etiam post peccatum Adami, in omni generis bestias, dominium, quantaque potestas relicta sit?

I.

VT autem non lateret nos, quid peccato amissum sit, aut quam clementem iudicem habeamus, dominij illius primaeque potestatis haud obscura quadam nobis relicta sunt vestigia. Neque enim dominium illud est extinctum, sed accisum. Quod penitus adimere potuit, diuina bonitas limitauit duntaxat. Hoc est, quod dicitur: *Nunquid continebit, in ira sua, misericordias suas?* Immo in quibusdam Sanctis, subinde velut in solidum ostendit dominium reductum. Quis nescit, à Moyse, serpentem, sine noxa apprehensum? Nam etsi, virgâ in colubrum versâ, fugit; mox tamen, ubi dixit Dominus; *Extende manum tuam, & apprehende eandem eum: extendit, & tenuit.* Paulus quoque

Psal. 76. 10.

Exod. 4. 4.